

[Rytter.]

til Fosterfordrivelse, idet Straffen herfor efter § 241 er Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar og helt kan bortfalde, ligesom ogsaa Strafskylden forældes i langt større Udstrækning end nu. Lovforslaget stiller sig desuden mildere i § 238, ifølge hvilken det under visse Omstændigheder tillades Lægen at hjælpe med til, at Livet berøves en syg, nemlig naar det sker paa den syges bestemte Begæring og det er en haabløs Sygdom, han lider af. Lovforslaget er endelig ogsaa mildere med Hensyn til Behandlingen af groft og gentaget Tyveri og Røveri, idet det sætter Minimumsstraffen ned.

De Tilfælde, jeg nu har omtalt, hvor Lovforslaget er mildere end den gældende Lov enten derved, at man nu holder visse Forhold udenfor det strafbare Omraade, eller derved, at man indfører en mildere Bedømmelse, kunde man paa Forhaand tro var dem, man holdt sig til, naar man i Agitationen gør gældende, at Lovforslaget er blødsødent, for det vilde være naturligt, at man i Agitationen netop tog Sigte paa disse Punkter. Men saaledes er det desværre ikke altid. I Agitationen drager man visse Forhold frem, med Hensyn til hvilke man hævder, at Lovforslaget er blødsødent, og desværre Forhold, som altid er egnet til i den offentlige Mening at sætte Lidenskaberne i Bevægelse. Man siger saaledes, at Voldtægt nu bliver behandlet langt mildere end efter den gældende Straffelov. Jeg skal oplyse, hvad der er sagt i Folketinget herom; jeg ser, at det gaar rundt i Pressen, saa det er altsaa noget, der særlig har gjort Indtryk paa Folk, at det er Udtryk for den mildere Tendens, det mildere Synspunkt overfor forskellige Forbrydere. I Folketingstidenden Sp. 4393 hedder det:

„Der er i Lovforslaget en Tendens til at mildne Straffen eller helt lade den bortfalde for nogle af de uhyggeligste og modbydeligste Forbrydelser. Jeg skal nævne Voldtægtsforbrydelserne. Hvor forskellige vi end er, og hvor forskelligt Syn vi end kan have paa mange Forhold, tror jeg indtil videre, vi alle er enige om; at en Forbrydelse som Voldtægt er af en saa sjælsraa og skæbnsvanger Art, at Straffen for den ikke let kan blive for haard. Men hvorfor saa mildne den?“

Voldtægt er en Forbrydelse af en saadan

Art, at man kan forstaa, at der, naar Folk hører, at man her vil være mildere, kan rejses en Stemning mod et Forslag, som gaar ud paa det. Paa Forhaand skulde dette for Resten synes at være en mærkelig Paa-stand, thi man ved, at den tidligere Justitsminister har udtalt, at han ikke vilde være med til Benaadning af Voldtægtsforbrydere under nogen Form, og saa vidt jeg ved, har den nuværende Justitsminister sluttet sig til samme Synspunkt. Men hvorledes er da Forholdet mellem den gældende Straffelov og Lovforslaget med Hensyn til Voldtægt? Lovforslagets Regler herom findes i § 215, den gældende Straffelovs Regler derom indeholdes i §§ 168 og 169. Efter disse sidste Paragraffer er Straffen fra 8 Maaneders Forbedringshus, hvilket reelt vil sige 6 Maaneder, indtil 16 Aar og under skærpende Omstændigheder Livsstraf. Efter Lovforslaget er den mindste Straf, vedkommende kan faa, 1 Aar; for Øjeblikket altsaa 6 Maaneder, efter Lovforslaget 1 Aar. — Endvidere er det for Tiden en formildende Omstændighed, at vedkommende Kvinde tidligere har haft Samleje. Hvis hun har haft Samleje udenfor Ægteskab, er hun efter Straffelovens Terminologi berygtet, og den, som voldtog hende, fik en langt mildere Straf, endogsaa hvis vedkommende, som hun har haft Samleje med, er Forbryderen selv. Denne Urimelighed i den nugældende Straffelov har Domstolene i den Udstrækning, de kunde, søgt at komme udenom; thi det var en haard Regel og en uforskyldt Straf, at mange Kvinder under Forhørene blev nødt til at oplyse, om de en Gang før havde staaet i Forhold til en eller anden, eventuelt til Forbryderen selv. Hvad siger nu det foreliggende Lovforslag om dette Forhold? Det siger, at det har ingen Betydning med Hensyn til Strafferammen; det eneste, der kan faa Betydning i saa Henseende, er, om Kvinden har staaet i varigt Forhold til Forbryderen, men altsaa, at hun tidligere muligvis har haft Samleje med andre eller enkelt Gang med Forbryderen selv, er noget, som Lovforslaget ikke tager Hensyn til. Jeg synes ikke, man kan kalde det en mildere Behandling af Voldtægtsforbrydere. — Fremdeles stiller det sig i Øjeblikket saaledes, at hvis vedkommende Voldtægtsforbrydelse ikke kan komme ind under anden Strafferamme end den i § 169 nævnte